

מסכת גדרים

פרק י

א. נערת המארסה, אביה ובעלה מפרינו גדריה. הפר האב ולא הפר הבעל, הפר הבעל ולא הפר האב, אינו מופר, ואין צരיך לומר שקיים אחד מהן:

ב. מות האב, לא גתרו קנה רשות לבעל. מות הבעל, גתרו קנה רשות לאב. בזה יפה כה האב מכח הבעל. בזבר אחר יפה כה הבעל מכח האב, שהבעל מפר בברגר, והאב אינו מפר בברגר:

ג. גדרה והיא ארוסה, גתגרשה בו ביום, גתארסה בו ביום, אפלו למאה, אביה ובעלה האחרון מפרינו גדריה. זה הכלל, כל שלא יצאת לרשות עצמה שעה אחת, אביה ובעלה האחרון מפרינו גדריה:

ד. קדר פלמידי חכמים, עד שלא קיתה בפו יודאה מואצלו, אומר לה, כל גדרים שנגרף בתוך ביתי, הרי הן מופרין. וכן הבעל עד

שלא תכְּנֵס לַרְשׁוֹתָו, אָמַר לְהָ, כִּל גְּדָרִים שְׁבִּדְרָת עַד שֶׁלָּא תִּכְנֵס
לַרְשׁוֹתִי, הֲרֵי הוּ מַפְרִין, שְׁמַשְׁתַּכְּנֵס לַרְשׁוֹתָו אֵינוֹ יִכְּלֶל לַהֲפִרְ:

ה. בּוֹגָרָת שְׁשָׁהָתָה שְׁנִים עַשֶּׂר חֶדֶשׁ, וְאֶלְמָנָה שֶׁלְשִׁים יוֹם, רַבִּי
אַלְיעָזָר אָמַר, הַוְּאֵיל וּבְעֵלה חִיב בְּמַזְוֹנוֹתָה, יִפְרֵר. וְחַכְמִים
אָמְרִים, אֵין הַבָּעֵל מַפְרֵר, עַד שְׁתַּכְּנֵס לַרְשׁוֹתָו:

ו. שׁוֹמְרָת יְבָם, בֵּין לִיְבָם אַחַד בֵּין לְשִׁנִּי יְבָמִין, רַבִּי אַלְיעָזָר
אָמַר, יִפְרֵר. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר, לֹאַחַד אָבֵל לֹא לְשִׁנִּים. רַבִּי עֲקִיבָּא
אָמַר, לֹא לֹאַחַד וְלֹא לְשִׁנִּים. אָמַר רַבִּי אַלְיעָזָר, מָה אִם אָשָׁה,
שְׁקָנָה הַוָּא לְעַצְמוֹ, הֲרֵי הַוָּא מַפְרֵר גְּדָרֵיהָ, אָשָׁה שְׁהַקְּנוֹ לֹו מִן
הַשָּׁמַיִם, אֵינוֹ דִין שִׁיפְרֵר גְּדָרֵיהָ. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָּא, לֹא, אִם אָמְרָת
בָּאָשָׁה שְׁקָנָה הַוָּא לְעַצְמוֹ, שְׁאֵין לְאֶחָרִים בָּה רְשׁוֹת, תָּאָמַר בָּאָשָׁה
שְׁהַקְּנוֹ לֹו מִן הַשָּׁמַיִם, שִׁיַּשׁ לְאֶחָרִים בָּה רְשׁוֹת. אָמַר לוֹ רַבִּי
יְהוֹשֻׁעַ, עֲקִיבָּא, קְבָרִיךְ בְּשִׁנִּי יְבָמִין. מָה אַתָּה מַשְׁיב עַל יְבָם אַחַד.
אָמַר לוֹ, אֵין הַיְבָמָה גַּמּוֹרָה לִיְבָם כִּי שְׁמֵם שְׁהָאֲרוֹסָה גַּמּוֹרָה לְאִישָׁה:

ז. קָאָמַר לְאָשָׁתוֹ, כִּל גְּדָרִים שְׁתַּכְּרִי מִכָּאוֹן עַד שָׁאָבָא מִמְּקוֹם
פְּלוֹגִי, הֲרֵי הוּ קִימִין, לֹא אָמַר כָּלִים. הֲרֵי הוּ מַפְרִין, רַבִּי אַלְיעָזָר
אָמַר, מַפְרֵר. וְחַכְמִים אָמְרִים, אֵינוֹ מַפְרֵר. אָמַר רַבִּי אַלְיעָזָר, אִם
הַפְּרֵר גְּדָרִים שְׁבָאוֹ לְכָלָל אָסּוֹר, לֹא יִפְרֵר גְּדָרִים שְׁלָא בָּאוֹ לְכָלָל
אָסּוֹר. אָמְרוּ לוֹ, הֲרֵי הַוָּא אָמַר, אִישָׁה יְקִימְנוּ וְאִישָׁה יְפִרְנוּ

(במדבר ל), את שָׁבָא לְכַלֵּל הַקּוֹם, בָּא לְכַלֵּל הַפִּר. לֹא בָּא לְכַלֵּל
הַקּוֹם, לֹא בָּא לְכַלֵּל הַפִּר:

ח. חֲפֹרֶת נְזָרִים, כֹּל הַיּוֹם. יִשְׁבֵּדְבָּר לְהַקֵּל וְלְהַחֲמִיר. כִּיצְדָּךְ. נְזָרָה
בְּלִילִי שְׁבָת, יִפְרֵבְּלִילִי שְׁבָת וּבְיוֹם הַשְּׁבָת עַד שְׁתַחַתְּשָׁה. נְזָרָה עַם
חַשְׁכָּה, מִפְרֵבְּעַד שְׁלָא מִחְשָׁה. שֶׁאָמַר חַשְׁכָּה וְלֹא הַפִּר, אַיִן יוּכְלָה
לְהַפִּר: